

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА НА
СТРУЧНОМ САСТАНКУ ХИРУРГА СРБИЈЕ
24.МАЈА 1996.

Поштовани пријатељи, господо хирурзи!

Добро дошли у Горњи Милановац,

Овај крај сигурно познајете или сте бар нешто о њему чули. До скора највише кроз причу о привредном чуду створеном креативношћу овдашњих неимара. То је истина коју смо доказали и последњих година када су се "на муци видели јунаци". Има, међутим, још једна истина коју је народ таковско-рудничког краја одувек добро знао, али је тек последњих година истиче. То памћење јасно казује да су неимарство, храброст, али и мудрост у генима људи овог поднебља увек стваралачки окренутих и државотворних. "Ово је народ храстових корена", записао је песник у Такову, а храст, не морам вас подсећати, дуго живи, широко се грана и богато листа. И што дуже траје, дебљу хладовину прави да се народ окупи, одмори и договори за нове подвиге. Тако некако бива и кад се ова симболика преведе на свакодневни живот 50.000 милановчана добрих домаћина и великих радника, како у граду, тако и у шездесетак села.

То је, чини ми се, најважније што намерници треба да имају на уму кад размишљају о овом крају и његовим људима, о необичном споју креативне послованости, која нас је одвела у свет и емотивног набоја који нас држи заједно, на доборо и корист завичаја.

Наравно, нисмо никада сметали са ума да је здравље најважнији предуслов квалитетног рада и живота, коначно, услов за срећу. Све што се богато зелени око Деспотовице, Дичине и Чемернице, богом нам је дано да нађемо противтежу свакодневној јурњави у којој човек често и заборави да здравље треба заслужити.

Све остало стварали смо углавном сами, да би данас могли да се похвалимо добро опремљеним Здравственим центром који покрива готово све медицинске области. Ја сам, наравно, за причу о томе лаик, али знам да су увек отворена врата кад човеку затреба лекар или болничка постеља, да је за сељака велика ствар кад у свом селу има амбуланту (а ми их имамо широм општине), као и да је човеку лакше ако лекар може у кућу да му дође, па се и то негује. У сваком случају, ова општина и њена привреда су увек радо излазиле у сусрет захтевима и потребама

здравства, на обострано задовољство. Само у последњих годину ипо дана у горњомилановачко здравство је уложено око три милиона динара. Овог пута и уз помоћ републике.

Поштована господо, знам да је ваше време драгоцено, баш као и ваше знање и искуство које ћете и овом приликом разменити. Што се Горњег Милановца тиче, као председник Скупштине општине и грађанин овог града, хтео бих још само да кажем:

Квалитетан живот и здравље, подједнако телесно и духовно, наша су највећа жеља па дакле и највећи задатак. И све што чинимо, чинимо да тако буде. И кад отворимо школу, и кад доведемо воду, и кад изградимо систем за пречишћавање и кад производимо храну и кад отварамо нову фабрику и кад славимо претке и кад се веселимо на градском тргу.

Не верујем да се у оваквом приступу ми разликујемо од других. Бар не много. Из простог разлога што је сваки корак који данас учинимо, колико сутра стаза којом ће ићи наша деца. Да ли ће она њима доносити здрав живот и срећу зависи највише од тога колико смо здраво промислили кад смо је утабали. Добро организована здравствена

служба је последица таквог размишљања.

Нека ово буде моја порука и мој поздрав вама чију професију уважавамо максимално, како то и мора да буде према људима од чијег знања и умећа толико често и сам живот зависи.

Желим вам добро здравље и успешан рад.

ХВАЛА!